

in vision - in
parts give a
sugary taste
you want in
part your
tasteless food
and to drink,
will you
as I have
~~plan~~ will do
I suppose it is
the case that
man wants
a mississippi
place at
dinner you
man they like
and in a
reality when
the man is
there he
will be the
one

Allegro

Slovenská putovná deka, ktorú vyrobila pani Petra Gáfriková

*„Nesnažme sa o veľké veci, ale o malé veci stvorené veľkou láskou.“
(Matka Tereza)*

Putujúca deka

1. Keď chcem privolať putovnú deku k sebe, prihlásim sa mailom na adresu deka@downovsyndrom.sk alebo SMSkou na čísle +421 905 448 146 prípadne listom na adresu: Peter Filip, Lovecká 21, 917 01 Trnava.
2. Keď ku mne deka príde, pošlem fotografiu s dekou a svoj príspevok z denníka deky na adresu deka@downovsyndrom.sk alebo poštou na adresu: Peter Filip, Lovecká 21, 91701 Trnava.
3. Ako odpoved' od Petra Filipa obdržím adresu, na ktorú ďalej pošlem deku.
4. Deku môžem mať u seba maximálne 2 týždne, potom ju musím poslať ďalej.
5. Vaše príspevky zapisované do denníka deky budeme publikovať na adrese www.downovsyndrom.sk.

Putujúca deka sa stala vzorom z USA

Pamäťate sa, ako sme pred časom písali o deke, ktorou pani Chandos Field, mama adoptovanej dievčinky s Downovým syndrómom pochádzajúca z Wisconsinu, chcela symbolicky objať a postarať sa o všetky deti s Downovým syndrómom? A že deka putuje práve teraz po slovenských rodinách?

Táto naša deka-putovníčka upútala aj jednu pani, Mgr. Petru Gáfríkovú, ktorá je asistentkou 17-ročnej žiačky Dorotky na ZŠ Sliač. A zaujala ju natoľko, že sa rozhodla aj ona jednu takú vyrobiť a poslat' ju „do sveta“. A tak prišla na svet jedna krásna veselá prikrývka, ktorá bude putovať po akciach Spoločnosti Downovho syndrómu a bude robíť spoločnosť všetkým deťom, ktoré sa budú potrebovať potešiť, schovať či prikryť alebo sa hrať iba tak, na motýľa. Hurá! Ďakujeme, pani Gáfríková! A ako na tento nápad prišla autorka slovenskej deky?

Ako to už v živote býva, ponuku byť asistentkou „mojej“ Dorotke som dostala v čase, keď som uvažovala o radikálnej zmene zamestnania. Váhala som len chvíľu, ale predsa. Je to povolanie, v ktorom viac než v iných platí, že ide skôr o poslanie a nikto z nás dopredu nemôže vedieť, či ho bude schopný vykonávať. Vždy je to o ľudoch a srdci, aj o chémii, ktorá buď vznikne alebo nevznikne medzi žiakom a asistentom. Moje obavy boli naštastie zbytočné, s Dorotkou sme si padli do oka od prvého stretnutia. Prvý kontakt mi ale veľmi uľahčila, keďže objatia rozdáva na počkanie a ľubí celý svet. Naučila som sa postupne rozumieť jej svetu aj bez slov. V Základnej škole v Sliači sme spolu strávili 5 rokov, kedy z malého dievčatka vyrástla na skvelú takmer osiemnášku, stala sa mojím štvrtým dieťaťom, no a tento rok bude posledným na našej škole. Myslím si, že integrácia bola pre Dorotku výrazným

posunom do reálneho sveta, detmi bola vždy akceptovaná a ona ich naopak naučila toleranciu k inakosti. Snažím sa jej odovzdať čo najviac, ponúknut' možnosť vyskúšať si čo najviac technik a tak zistiť, ktoré sa dokáže naučiť ovládať v rámci limitov daných jej postihnutím, aby ich mohla prakticky využívať aj v budúcnosti - tkáme na krosienkach, plstíme, pletieme na kruhoch, smaltujeme, používame decoupage... Naše výtvory neraz zaujmú a motivujú aj intaktné deti a učiteľov. Každý z nás má potrebu tvoriť a byť ocenený, čím získava aj možnosť sebarealizácie, zistenia, že snaha má zmysel, postupne pestovať pocit potrebnosti a pocíťovať radosť z výsledkov svojej práce. Vyrábaním získavame aj schopnosť pochopiť hodnotu vecí, získavame niečo originálne, výnimočné a tým aj hodnotné. V časopise Slniečnica ma zaujal článok o putujúcej deke a hned mi napadla myšlienka vytvoriť podobnú aj pre deti u nás, keďže dopyt po nej je veľký. Prečo nedopriať radostný zážitok aj splnenie túžby viacerým deťom a vyjadriť im takto podporu? Hned večer som sa pustila do jej tvorby a spolu s Dorotkou sme vymysleli aj spôsob, ako ju zapojiť do tejto myšlienky v rámci svojich možností. V škole postupne plietla na kruhu tašku na ňu. Keďže obidve tieto činnosti milujeme, určite budú plné pozitívnej energie, ktorú by som si priala odovzdať všetkým deťom. Budem dúfať, že deti pod ňu schovajú všetky svoje starosti a trápenia. A ak dopyt neutichne, rada vyróbim ďalšie...

Text Petra Gáfríková,
dd a foto apg

Krst slovenskej putovnej deky.

Tohtoročný pobyt rodín s deťmi s Downovým syndrómom v Liptovskom Jáne bol nezabudnuteľný nie len vďaka bohatému programu a krásnej liptovskej prírode. Budeme na neho spomínať aj ako na pobyt, na ktorom sa po prvý krát

predstavila naša slovenská putovná deka. Biela prikrývka s obrázkom slnečnice, symbolom Spoločnosti Downovho syndrómu na Slovensku. Hádam žiadne kvet nezdívne tak náladu ako slnečnica. Je svetlá a radostná ako teplé letné slnko. Tak ako aj naše deti ktoré sa často a radi smejú a sú neskutočne empatický, úctivý a dobrosrdeční.

Dievčatá sa spoznali na letnom pobyt v Liptovskom Jáne. Od prvej chvíle si spolu rozumeli, mali si čo povedať a stále sa smiali. Preto Jankina mama pozvala Niku k nim na prázdniny.

Nikola Filipová a Janka Reháková

Priateľstvo

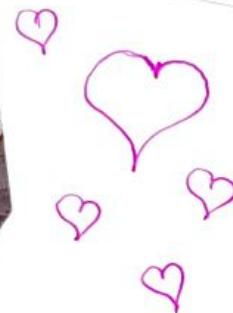
Nika o Janke:

Janka má 15 rokov a chodí do školy. Rada tam chodí, má dobré učiteľky. Janka je milá, vtipná a nádherná holka. Má rada kone a rozprávky. Bola som u nej na návštive. Majú dvoch psov. Boli sme s jedným na prechádzke. Maľa nás zobraza do Tesca, kúpila kofolu a chipsy. Išli sme na obed aj do reštaurácie. V parku sme sa fotili ako modelky. Bolo to úžasné. Boli sme v obchode a kúpila som si za vlastné peniaze sukňu a šaty a náhrdelník. Janka si kúpila sukňu a náhrdelník. Jankina mama nám robila dobré toasty.

Janka o Nike:

Nikolka má 17 rokov a chodí do školy na Praktickú. Nikolka je spôľahlivé dievča, spolu sme sa hrali a dívali sme na televízore rozprávky. Boli sme na prechádzky po ulici a naspäť. Perfektne sme sa hodili, sme si čítali a písali. Bolo s ňou dobre a sa mi to páčilo. Rozprávali sme sa. Vyzerá veľmi dobre. Cítila sa s nami fajn. Bola som ku nej milá, cítila som sa s ňou dobre. Vychádzali sme úplne dobre. Bolo jej za každým smutno za jej mamou aj pritom plakala, lebo jej mama bola v robe. Ďakujem, že si príšla nás pozrieť a dúfam, že sa ti bude páčiť v škole. A maj dobré známky a nech sa ti darí doma a aby si poslúchala rodičov aj súrodencov možno aj tvojho psa. Maj sa veľmi dobre a pozdravuj všetkých o do mňa a ďakujem za všetko, veľmi si dobrá a milá kamarátka.

Učí sa neúnavne od všetkých a my sa učíme od nej. Úžasnu skúsenosťou je materská škola. Obetavá a láskavá pani učiteľka aj milí spolužiaci Hanku prijali ako rovnocennú. V škôlke sa nerobia rozdiely a integrácia v našom prípade nie je iba fráza, ale fantastická skutočnosť. Každý deň je radostný, do škôlky sa tešíme.

Na nasledujúcich stranach sa Vám v krátkosti predstavia „**Naše ratolesti**“ s Downovým syndrómom,
z DOWN SYNDRÓM KLUBU SNINA.

Občianske združenie DSK Snina, vzniklo dňom registrácie na Ministerstve vnútra SR 14.02.2003.

Hlavným cieľom združenia je:

- ochrana záujmov, potrieb a poskytnutia poradenstva pre ľudí s Downovým syndrómom a ich blízkej rodine v oblasti zdravotníckej starostlivosti,
- výchovy a vzdelávania,(pomáhať riešiť vzniknuté problémy vyplývajúce z diagnózy),
- podporovať a napomáhať rozvíjať rôzne formy integrácie ľudí s DS pri začleňovaní do života.

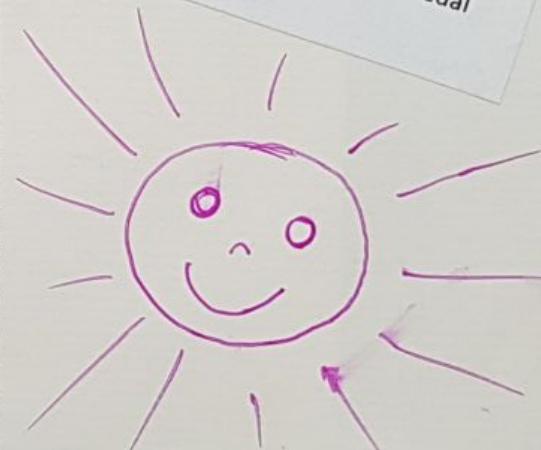
DOWN SYNDRÓM KLUB SNINA

Kto si raz povedal: „Súrodenci sú si navzájom najväčším darom, ktorý im rodičia mohli dať.“ Tak toto platí u nás mnohonásobne. Hanka – malá veľká sestra. Tak strašne miluje svojich súrodencov: brata Riška a sestru Soňku. Chce sa im podobať vo všetkom, robiť všetko s nimi, vedieť čo vedia oni. Spolu s tatkom a súrodencami trénuje TaeKwonDo, naháňa sa po záhrade, pomáha pri upratovaní, aj pri práciach okolo domu... prosté nikde nesmie chýbať.

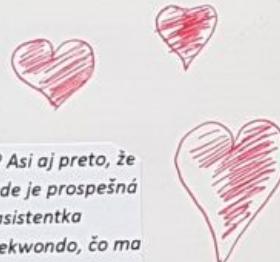
„Hanka je výnimočná, keďže má ten chromozóm navyše,“ povedal brat Riško.

Matejko

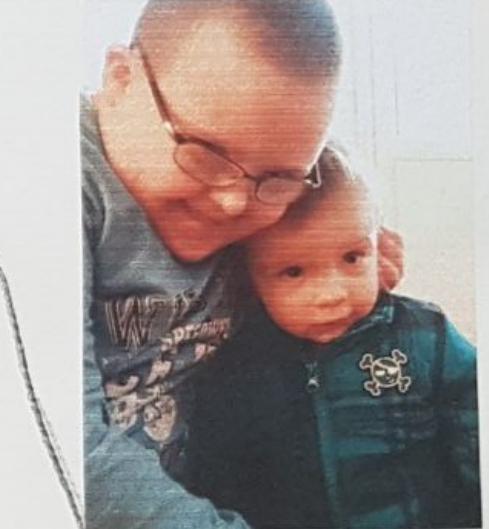
Volám sa **Matej** a som 9 ročný chlapček s Downovým syndrómom.

Neviem súce čo to presne znamená, ale moja mamka vraví, že som výnimočný.

Mám 12 - ročnú sestru Alexandru a 2 - ročného brata Filipa.

Som úspešne integrovaný v tretom ročníku základnej školy u nás v Humennom. Prečo úspešne? Asi aj preto, že moja triedna paní učiteľka Mgr. Svetlanka Getlíková sa raz vyjadriala, že moja prítomnosť v triede je prospiešná rovnako pre zdravé deti, ako aj pre mňa. No nepovedala to pekne? Pri učení mi pomáha paní asistentka Janette, ktorá ma naučila krásne čítať a písat. Vo voľnom čase navštievujem bojové umenie Taekwondo, čo ma veeeeeeežmi bavi. Táááák a toľko asi o mne.

MATÚŠKO
je naše
...mám 11 rokov

...Moja ľužasná asistentka KATKA, ktorá mije ako druhá mama, keď mi pomáha vo všetkom, ako v škole, tak aj doma.

Putovná deka downíkov zavítala aj na krajný východ Slovenska, kde ju na pár dní prichýlila rodina Matúška Harvana zo Zemplínskych Hámrov. Matúško ju, okrem iných jeho obľúbených miest, vzal aj medzi svojich super spolužiakov a úžasné triednu pani učiteľku Radku z III.A na ZŠ Budovateľská v Sniine, kde je integrovaný a dosahuje krásne pokroky vo vzdelávaní a cíti sa tam perfektne.

...svojím spolužiakom som veľmi udačný, pretože mi so všetkým pomáhajú už od škôlky 5 rokov.

Marián

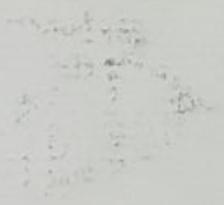
Labanc

Srína

Marián Labanc s p.učiteľkou Ivanou a p.asistentkou Petrou

23 ročný Peter Hodničák zo Sniny

je úspešným absolventom a držiteľom

výučnych listov v študijných odboroch :

- kožiarska výroba – výroba remenárskeho tovaru (r.2013)

- textilná výroba - ľudovouumeleckého tovaru (r.2016)

na Spojenej škole internátnej resp. Odbornom učilišti.

Kamarát Lukáš

Madzi obľúbené čísločky Petra-
dodávali rodičia
Štefan a Katarína

potrív:

- vysávanie domácnosti
- umývanie riadu
- a udržiavanie poriadku v kuchyni a svojej izbe.

Konečkom je chov exotického vtáctva,
kosenie trávnika a prepisovanie kník.

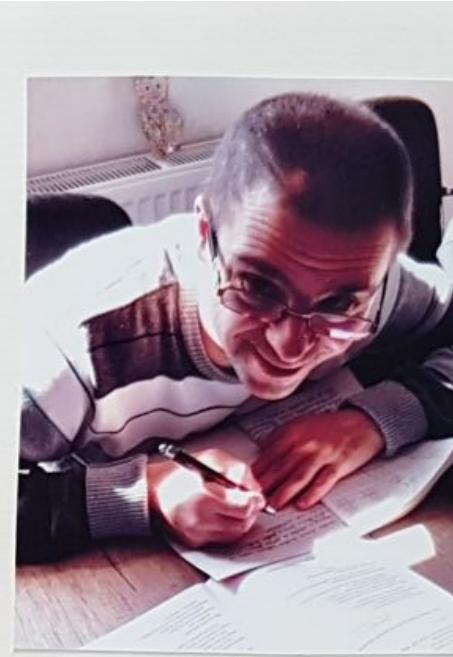
Dnesne si prečíta životopisy svätých, pripadav
júcich na dany deň.

Ia to nás "velký" pomocník, za ktorého
dakujeme Panu Bohu, že nám ho dal.

Lukáš
Olčák

Ľnina
32 rokov

s mamou
Halou

Zuzka
Gribančíčová'
30 rokov

Veronika
Koščová'
Dubrava
20 rokov

Filip Beca
25 r.
Stakčínska
Roztoka

Oslava „MDD“

Z pobytov pri mori:

Divadelníčka, scénky, tanec, oslavy MDD, sv. Mikuláša a pod.

Tí „skôr narodení“ sa schádzame
v Dennom stacionári sv. Štefana
pri Arcidiecéznej charite.

Dôležitá nasi: Veronika Štofiková

a bez „foto“:
Lea Žimová
a
Emanuel Galajda

Dakujeme !??

DSK
čnica